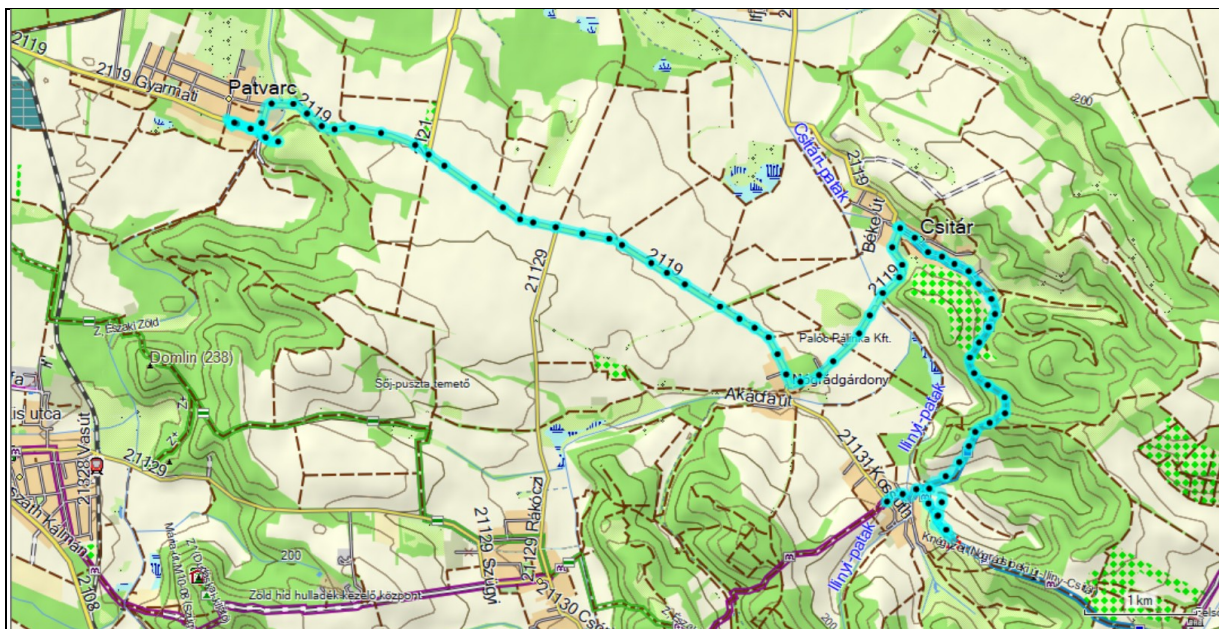
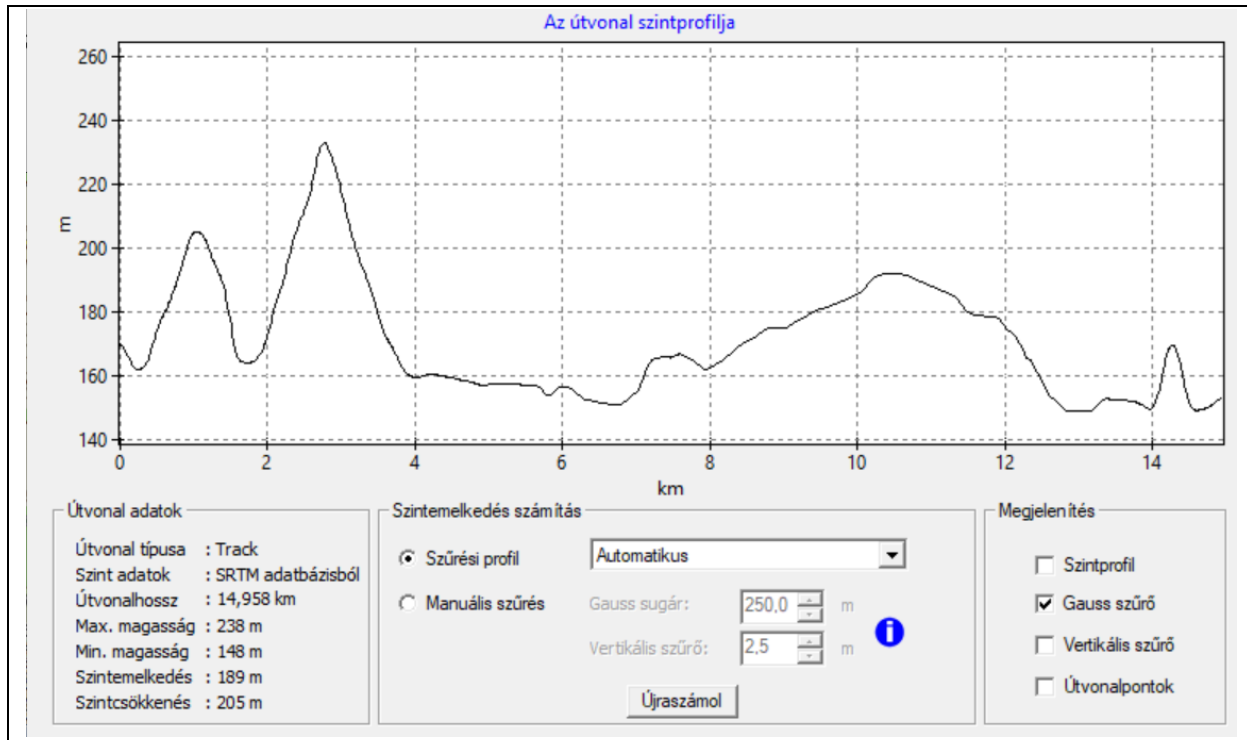

2026. február 18

Útvonal: Iliny buszmegálló – Ilyi Mária szobor – Csitár Iskola – Patvarc református templom – Szent Iványi Anselm emlékkő – Patvarc községháza

Táv: 15 km → 23 pont; szint: 200 m → 4 pont; téli túra → 3 pont; **MTSZ pont: 30**

Az időjárás-előrejelzések szerint nagy eső, hó, havas eső várható a következő napra. A mai napra a meteorológia viszonylag szép napot jósolt.

Induláskor szépen sütött a Nap. Az utóbbi napokhoz viszonyítva viszonylag kellemes volt az idő.

Úgy döntöttem elindulok az ország egyik legeldugottabb környékére.

Iliny, Csitár, Patvarc? Nem is hallottam ezekről a településekről. Kivéve Csitárról.

„A Csitári hegyek alatt régen leesett a hó.

Azt hallottam Kisangyalom véled elesett el a ló.

Kitörted a kezedet, mivel ölelsz engemet,

Így hát kedves kisangyalom nem lehetek a tied”

A faluból kérve igen sáros, traktor járta útra jutottam. Több kiló sár tapadt a bakancsomra.

Nagyon szép volt a kilátás. Már láttam az Ilinyi Mária szobrot is.

Két gyönyörű őz ugrott fel előttem. Mire a telefonomat sikerült beüzemelnem, addigra az őzek már messze jártak.

A domb tetejére felérve egyre jobban fújt a szél.

A Mária szobor közelébe rejtett ládát könnyen megtaláltam.

Elindultam lefelé a dombról. A völgybe leértem. Ezután egy igen meredek emelkedőt kellett leküzdenem.

Felértem a domb tetejére. Ezután nagyon sáros, csúszós, nehéz terep következett, egészen Csitár település széléig. A bakancsomra több kiló sár tapadt.

Beértem Csitár településre. Érdekes épületeket láttam. Egy hölgy a házatól pár száz méterre levő nyomós kútról vitte a vizet, ezért nem tudtam lemosni a sáros bakancsomat.

A buszmegállóban fogyasztottam el ebédemet.

Egy rendkívül kedves hölgytől kaptam meg a számomra szükséges információt a buszközlekedéssel kapcsolatban.

Következő állomásom Patvarc volt, ahová busszal jutottam el.

A patvarci multi első pontjához gyorsan eljutottam. Egy tábláról kellett leolvasni egy évszámot. Ehhez be kellett jutni a templomkertbe. Minden ajtó zárva volt. Próbálkoztam fénykép készítésével, de nem tudtam olyan jó képet készíteni, amiről az évszámot le tudtam volna olvasni.

Végre találtam egy olyan kaput, ami nem volt lezárva. Nehezen bejutottam a templom kertjébe. Láttam, hogy minden lépésemet figyeli egy úriember.

Lefényképeztem megfelelő távolságból a táblát. Kimentem a templomertből. Az úriember azonnal jött hozzám. Bemutatkoztuk egymásnak és kérdezte, hogy tud-e valamiben segíteni nekem. Elmondtam neki hogy egy geoláda egy pontját kerestem. Nem vagyok benne biztos, hogy megértette miről beszélek.

A templom után egy emlékkőhöz kellett mennem, ahol a láda második ponjta volt rejtve. Egy igen meredek emelkedőt kellett lekúzdenem. Végre felértem a domb tetejére. Megtaláltam a ládát. Kicsit csalódott voltam, hogy elmaradt a kilátás. Vajon miért ide rejtette a rejtő a ládát?

Visszatértem a faluba. Benéztem a Lottózóba, ami tulajdonképpen kocsmaként funkcionál. A helyi erők igen hangosan beszéltek meg az aktuális dolgokat.

Eljött a busz indulásának időpontja.

A buszon egyedül ültem, tehát taxival utaztam Gyarmatig. Tök jó érzés volt taxival utazni.

Gyarmatról Rétságig mentünk, diák busz volt. Rétságon megint át kellett szállni Vác felé tartó buszra.

Vácon megint csak várakozni kellett. Végre hazértem.

Szép nap volt, bár a sarat szívesen elkerültem volna. A táj viszont csodás volt.